

Informatieblad 5A.2**Vijf pizzabroodjes en twee vissticks**

Het was een zonnige dag, heel lang geleden. Er waren veel mensen naar het meer gekomen. Niet om te zwemmen, te vissen of te surfen maar om naar Jezus te luisteren. Aan het einde van de dag begonnen veel mensen honger te krijgen. We moeten naar huis zeiden ze tegen elkaar want we vergaan van de honger. En geen Mac Donalds, pizzeria, cafetaria of chinees in de buurt.

Jezus keek om zich heen en dacht: zou dan niemand eten bij zich hebben? Vast wel. Wie van jullie heeft wat te eten en kan wat missen, klonk het even later over het veld waar de mensen zaten. Niemand zei iets. Ook degenen die wel eten hadden meegomen.

Opeens kwam er een jongen op Jezus af lopen. Hij legde vijf pizzabroodjes en

twee vissticks voor hem neer. 'Dit is alles wat ik heb Jezus', zei hij. 'En', ging hij verder 'dit wil ik wel delen'.

Dat vind ik heel cool van jou, zei Jezus.

Toen de grote mensen dit zagen schaamden ze zich. Sommigen durfden niet eens meer voor zich uit kijken. Het duurde niet lang of degenen die eten hadden meegenomen begonnen dit, net als de jongen, uit te delen. Broodjes en vissticks, kiwi's en bananen gingen van hand tot hand. Iedereen kreeg genoeg. Er bleef zelfs nog eten over ook.

Geweldig, riepen enkele mensen. Jij moet eigenlijk koning worden van ons land. Jij krijgt het voor elkaar om mensen te laten delen. Als jij koning wordt zullen veel minder mensen honger hebben.

Bron: E. Stege, Hengelo, 2003